

kunnet glæde sig ved at have fra de forskjellige Sider Anerkjendelse af, at den har opfyldt de Betydninger i Traktater, for ikke at sige Traktater, der ere bestaaende, med fremmede Magter, som berøre dette Lødsøesen. Det er saaledes gaaet i denne Gænge med en stadig tidsvarende Udvikling og Forbedring af Forholdet. usforstyrret indtil i fjor Foraar; da fandt man paa ovre paa den anden Side Sundet at være med i denne Forretning, som saaledes er dreven fra den Side gennem saa lange Tider. En Lier-nant Kommandant, der er sat til at bestyre de st. nige Lødsferier, og Skaanes Beskyttelse fra Falssterbo og til Kullen, fik etableret et Konsortium — det er jo en Tid, hvor man pleier at sige: Konsortierne leve, skjøndt deres Liv ikke altid fører Liv for Andre med sig —, der gik ud paa at etablere et Lødsferi med en Station ved Falssterbo og en Station ved Kullen, for at tage de Skibe op, der kom Syd fra, som Dragør's Lødsferi vare satte til at løbse, og til at tage de Skibe op Nord fra, som Helsingør's Lødsferi vare satte til at løbse, hvilken Forpligtelse det danske Lødsferi utvivlsomt har holdt og opfyldt paa en overordentlig loyal og dygtig Maade. Mærkelig nok kan det synes, at denne Lieutenant Kommandant, der maa antages at have kongelig svensk Bestalling, kunde faae en Slags Autorisation paa denne Forretning, og denne har udvillet sig saaledes, at man er bleven mer og mer nærgaaende mod det danske Lødsferi, saa at man er gaaet tæt op til Dragør's Fyrstid, ja endog seilet forbi Dragør og har lagt sig med sine Aftagningsjoller mellem Dragør og Raskrup for at optage Lødsferi fra Skibe, der kom Nord fra og ikke vilde have Løds længer, ligesom de ogsaa have lagt sig med deres Aftagningsjoller ved Nordenden af Middelhavet for at optage dem, der ikke vilde have Løds gennem Drogden, eller for deres Vedkommende, der kom Syd fra og kun vilde ledes gennem Hollænderdybet. Det siges, at de gik ind i Raskrup Havn og laa der, som om de vare danske, og at de, naar de saaledes havde lødset Skibene den Vej, f. Ex. fra Raskrup, ganske gennytlig reiste over Land og kom til Malmø for at begynde næste Dag paa samme Lur. De skulle være gaaede videre ned til Stubgrunden ud til Trekroner for at lade opmaale Færvandene og for at tage Kort over de Mærker, som den danske Regjering ved Lødsfernes Hjelpe, hvorfor de faae en meget ringe Godtgjørelse, omhyggelig har fastsat i disse Løb. Man gjorde opmærksom paa denne Trafik, og det var man nødt til at gjøre, thi i Lødsfernes Reglement hedder det, at naar nogen Løds opdager nogen Uvedkommende, Fremmed eller Indlænding, som foretager Opmaalning eller Lødsning i Færvandet, skal Lødsen strax melde det, og der er sat saa strenge Bestemmelser i den Henseende, at hvis Lødsen angaaende sit Kendskab til Indløbet, til Mærkerne og overhovedet til Besættelsen giver Uvedkommende Oplysning, kan han

for en saadan Forseelse straffes med Bølt og Sert indtil 3 Aar; man kan nemt forstaa, hvorfor der er saa strenge Bestemmelser i saa Henseende. Da det, der var passeret, blev meldt, forsøgte man ganske vist, saavidt jeg erindrer i September Maaned, at lade Kanonbaaden „Billemoes“ et Par Gænge om Ugen gaa ud i disse Løb og forhindre disse Opmaalinger; men selve Trafikken ved Lødsningen gennem vore Færvande paa de Strækninger, hvor de danske Lødsferi have Gæret, ikke blot efter almindelig Sædvænet gennem lange Tider, men ogsaa selvforstaaelig, naar man ser paa Kortet, at disse Strækninger ligge indenfor vor egen Jurisdiktions Grænser — selve denne Trafik er vedbleven og har væsentlig svækket vedkommende Lødsfers Indtægt, og hvad der er værre — den omhandlede Trafik begyndte nemlig i April ved Kullen og i Juni ved Falssterbo, altsaa næsten for et Aar siden — den har gjort dem ængstelige for hele deres Stilling i Fremtiden. Have nu da disse Mænd ingen Beskyttelse? Som naturligt var, henvendte de sig gennem deres Foresatte til Marineministeren, og der er ingen Tvivl om, at deres Foresatte have gjort deres Blikt og ikke tøvet med at gjøre Meldinger og fremsætte Anrøben den Retning. Ministeren nævner i sin Skrivelse Noget, der skal være gjort, men man ser, at det er meget lidt. At Marineministeren har sat sig i Forbindelse med Udenrigsministeren, er ogsaa sandt, og at Udenrigsministeren har taget denne Sag op til Behandling, er utvivlsomt. Jeg har Intet fra Udvalget at meddele om disse Forhandlinger, og jeg personlig veed Intet derom; det, jeg har berettet angaaende denne Sag, ligger ikke i Aktstykker, der ere givne til Udvalget, men det ligger i Meddelelser, som paa forskjellige Maade og fra forskellige Sider ere komne frem til Medlemmerne og maa ske til Somme af os mere end til Andre. Der kan være mindre Rettelser at gjøre i enkelte af de Notater, jeg har fremsat, men jeg betvivler, at de i deres hele Række skulle findes Andet end fuldstændig rigtige. De Raagjældende have vel altsaa Beskyttelse fra 2 Ministre, som vi have den Ære at have her tilstede idag, men disse to Ministre have endnu til Dato ikke bragt denne Sag, til endelig Afgjørelse, og endnu hviler der ligesom et Sværd over Hovedet paa denne Klasse af Meeborgere. Dette er forekommet Udvalget endog meget besynderligt, da Sagen, retslig set, maa være aldeles klar og utvivlsom, og man har derfor rettet den Opfordring til Regjeringen, at den vil fremme Spørgsmaalets Afgjørelse med al mulig Kraft. Man veed heller ikke, hvorvidt — skjøndt det er sandsynligt, det er slet — den danske Regjering gennem sine Konsuler i de forskellige Lande har givet Regjeringerne og andre Myndigheder Oplysning om dette Forhold, saaledes at det maa staa vedkommende Skibsførere klart, at de i Stedet for danske Lødsferi ofte fik uberettigede og maa ske ukyn-